ภาคผนวก ข.

ผลงานวิจัยที่ได้รับเผยแพร่

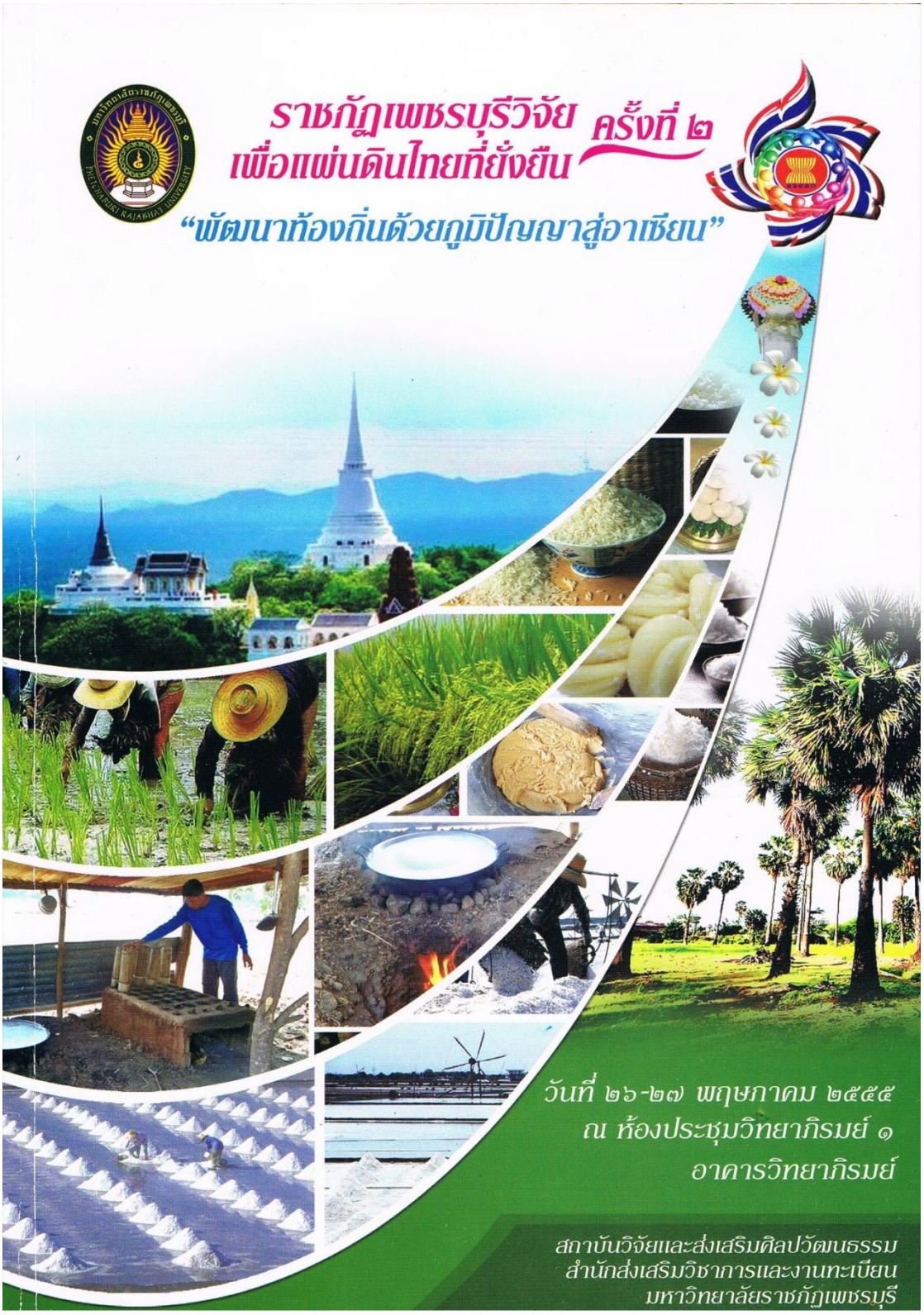
ราชภัฏเพชรบุรีวิจัย ครั้งที่ ๒
เพื่อแผ่นดินไทยที่ยั่งยืน
"พัฒนาท้องถิ่นด้วยภูมิปัญญาสู่อาเซียน"
วันที่ ๒๖-๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕
ณ ห้องประชุมวิทยาภิรมย์ ๑
อาคารวิทยาภิรมย์
สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สารบัญ

สารจากอธิการบดี

คำนำ

กำหนดการ

สารบัญ

การนำเสนอภาคบรรยาย

กฤษณะ จั่นเพชร
ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ KWDL.....

จักริน ก้อนเอีย
ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิชาวัสดุช่างอุตสาหกรรม กรณีศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 และสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4.....

เพ็ชร นาคดี
การศึกษาสถานภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชางานเครื่องมือกล ซีเอ็นซี สาขาวิชาเทคนิคการผลิต ในวิทยาลัยเทคนิคเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ.....

จักรพงษ์ ภูวพันธ์สกุล
ปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดอาชีวศึกษาภาตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ.....

สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) สาขาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3.....

เอกศราวุฒิ ภักดี
การศึกษาปัจจัยเสี่ยงของนักศึกษาฝึกงานแผนกช่างอุตสาหกรรมในสถานประกอบการที่ศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคสระบุรี.....

เบญจพร สาภักดี
การวินิจฉัยมุมมองธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ในเด็กเล็ก.....

ไพเราะ โสมะภีร์
การพัฒนาหลักสูตร รื่องกีฬาพื้นบ้านภาคกลาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....

ราชภัฏเพชรบุรีวิจัยเพื่อแผ่นดินไทยที่ยั่งยืน ครั้งที่ 2
26-27 พฤษภาคม 2555 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

Factors Affecting the Learning Achievement of Students in Vocational Certificate Level 3 of Machine Tool and Maintenance in Technical College, Vocational Education Commission, North East and the North Region.

จักรพงศ์ ภูวพันธ์สกุล* สันติรัฐ นันสะอาง สุปรียา ศิริพัฒนกุลขจร
ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
126 ถนนประชาอุทิศ แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ10140 โทร.0-2470-8554, 0-2470-8557
E-mail:Pumi.t101@hotmail.com*, santirat.nan@kmutt.ac.th, supreeya.sir@kmutt.ac.th

Chakkapong Puwapansakul* Santirat Nansaarng Supreeya Siripattanakonkajorn
Department of Production Technology Education, Faculty of Industrial Education and Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi ,126 Pracha-utid Road, Bangmod, Toongkru, Bangkok 10140, Tel: 0-2470-8554, 0-2470-8557
E-mail:Pumi.t101@hotmail.com*, santirat.nan@kmutt.ac.th, supreeya.sir@kmutt.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ จำนวน 30 สถานศึกษา โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กำลังเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 335 คน ผลการศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาขาวิชาที่เรียน พฤติกรรมทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และวิทยาลัยเทคนิคภาคเหนือ พบว่า **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาขาวิชาที่เรียน พฤติกรรมทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **ภาคเหนือ** ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาขาวิชาที่เรียน พฤติกรรมทางการเรียน และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purpose of this research was to study and comparison of factors affecting learning of the third year students in the field of Metal Machine tools and maintenance in the Northeast Region, Vocation Education Commission and north 30 colleges. The population was all learning of Vocational Certificate Level of the third. The sampling group consisted of 335 students were selected by stratified random sampling technique. The analysis showed that the GPA when they finished the secondary school level, and education behavior were the factors affecting to learning achievement for significant different at the level of 0.05 comparison of factors the affecting learning between Northeast Technical College and North Technical College found that

Northeast the factors that affecting learning achievement was followed: grade point average of second school (GPA), field of study, education behavior and motivation achievement to relate learning achievement.

North the factors that affecting learning achievement was followed: grade point average of second school

(GPA), field of study, education behavior and relationship in group of their friend to relate learning achievement.

1.บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ภายใต้กระแสโลกาภิวัฒน์ที่เปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ทำให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาคน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่สังคมประเทศชาติ คนไทยรับโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตมากขึ้น แต่ยังไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การใช้ประโยชน์ได้เท่าที่ควร ร้อยละ 22 ของหมู่บ้านทั่วประเทศมีศูนย์การเรียนรู้ชุมชน การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศมีมากขึ้น คนไทยมีคอมพิวเตอร์ใช้ 57 เครื่องต่อประชากรพันคน แต่ต่ำกว่าอเมริกาที่มีอัตรา 763 เครื่องต่อประชากรพันคน การเข้าถึงเครือข่ายอินเตอร์เน็ต 116.7 คนต่อประชากรพันคน แต่ยังคงต่ำกว่า 6 เท่าเมื่อเทียบกับประเทศไอซ์แลนด์ ซึ่งเข้าถึงเครือข่ายสูงที่สุดในโลก ขณะที่ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการอ่านเขียนและคำนวณในเบื้องต้นที่นำไปสู่การคิดเป็นทำเป็น เพียงร้อยละ 60 ของประชากร กำลังคนระดับกลางและระดับสูงขาดแคลนทั้งปริมาณและคุณภาพ เป็นจุดฉุดรั้งขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ แม้แรงงานไทยที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 35.6 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 39.8 ในปี 2548 แต่ความต้องการของภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรมมีถึงร้อยละ 60 ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานไทยยังต่ำ คิดเป็น 6.2 เหรียญสหรัฐต่อคนต่อชั่วโมงเทียบกับมาเลเซีย เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน ที่มากกว่า 11 เหรียญ [1] สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาสังคมไทย คุณภาพของคนกลุ่มเด็กพัฒนาการด้านไอคิว และ อีคิว ต่ำ ผลสัมฤทธิ์การเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ [2] สอดคล้องกับรายงานการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาวิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2551 เข้าสู่ตลาดแรงงาน ปี พ.ศ. 2552 [3] ผู้เข้าเรียนในระดับ ปวช. จำนวน 647 คน สำเร็จการศึกษา 471 คน คิดเป็นร้อยละ 72.79 ผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2552 เข้าสู่ตลาดแรงงาน ปี พ.ศ. 2553 ผู้เข้าเรียนในระดับ ปวช. จำนวน 688 คน สำเร็จการศึกษา 456 คน คิดเป็นร้อยละ 66.27 ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรซึ่งมีแนวโน้มลดลง สาเหตุอันเนื่องมาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นำไปสู่ปัญหาการออกกลางคัน และไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มุ่งหวังให้การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษามีคุณภาพ สนองตอบเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ปัจจัยที่จะสามารถบ่งบอกความสำเร็จทางการศึกษาประการหนึ่ง คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้กำหนดตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกด้านอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 2 คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ข้อ 2.2.1 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามเวลาที่กำหนด [4] จึงเป็นหน้าที่หลักของครูผู้สอนที่จะต้องพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด เป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางกการเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

2. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และบางส่วนได้นำเครื่องมือของผู้วิจัยอื่นมาปรับใช้ โดยผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทาง และปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งการสร้างเครื่องมือดังกล่าวได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

2.1.1 ศึกษาทฤษฎีจากหนังสือ วารสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2.1.2 ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างเครื่องมือ จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.3 กำหนดประชากรพร้อมกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา

2.1.4 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความเหมาะสม ความชัดเจนและความถูกต้องในการใช้ภาษาของแบบสอบถาม แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

2.1.5 ทดลองใช้ (Try out) ที่สร้างขึ้น เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability)

2.1.6 ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ

2.1.7 นำเครื่องมือที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่น และปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.8 ตรวจสอบข้อมูลจากแบบสอบถาม

2.1.9 วิเคราะห์ข้อมูล

2.1.10 สรุปผลงานวิจัย

2.1.11 จัดทำรายงานผลการวิจัย

3. ผลการวิจัย

3.1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยสุ่มเก็บข้อมูลจากตัวอย่างนักเรียน จำนวน 335 คน แทนประชากรทั้งหมด คือ สรุปผลในภาพรวมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ จำนวน 30 สถานศึกษา กลุ่มประชากร 2,633 คน วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และร้อยละโดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดจำแนกตามรายละเอียดของข้อมูลดังต่อไปนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 71.90 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 95.20 เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก คิดเป็นร้อยละ 63.60 สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นผลด้วยเกรดเฉลี่ยสะสม 2.76-3.00 คิดเป็นร้อยละ 38.80 เรียนในสาขางานเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 90.10 ระบบการศึกษานักเรียนในระบบปกติ คิดเป็นร้อยละ 71.00 คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน 5 ภาคเรียน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.01-3.25 คิดเป็นร้อยละ 26.90 ที่อยู่อาศัยในขณะที่นักเรียนเรียนอยู่ในวิทยาลัย คือ หอพักเอกชน คิดเป็นร้อยละ 47.50 สถานภาพการสมรสของบิดา มารดา นักเรียนส่วนใหญ่ บิดา มารดาอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 89.30 จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 1คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 ผู้อุปการะการศึกษาของนักเรียน ส่วนใหญ่เป็น บิดา มารดา คิดเป็นร้อยละ 75.50 ระดับการศึกษาของบิดาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 44.20 ระดับการศึกษาของมารดา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.40 อาชีพของบิดา ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 40.30 อาชีพของมารดา ส่วนใหญ่มารมีอาชีพ ทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 53.40 รายได้ของบิดามารดา นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ที่ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 39.10

3.2 ด้านความสัมพันธ์ของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ

การศึกษาความสัมพันธ์ของครอบครัวนักเรียน พบว่า ในภาพรวมความสัมพันธ์ของครอบครัวอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระดับมาก ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวห่วงใยการเรียนของข้าพเจ้าเสมอ ($\overline{X}$ = 4.38, S.E. = .07) สมาชิกในครอบครัวมีอิสระในด้านความคิดการตัดสินใจและการแสดงออก ($\overline{X}$ = 4.09, S.E. = .13) ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวสนใจช่วยเหลือกันในเรื่องต่างๆและเมื่อมีเวลาว่างมักจะทำกิจกรรมร่วมกัน ($\overline{X}$ = 3.43, S.E. = .07) เมื่อทำความดีจะได้รับการยกย่องชมเชยจากสมาชิกในครอบครัว ($\overline{X}$ = 3.36, S.E. = .03) ผู้ปกครองสนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนและคอยแนะนำอยู่เสมอ ($\overline{X}$ = 3.21, S.E. = .08) เมื่อทำความผิด สมาชิในครอบครัวจะไม่ซ้ำเติมและให้อภัยเสมอ ($\overline{X}$ = 3.21, S.E. = .05) และ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นสามารถปรึกษาผู้ปกครองได้($\overline{X}$ = 3.12, S.E. = .07)

3.3 ด้านฐานะทางครอบครัว

การศึกษาด้านฐานะทางครอบครัวของนักเรียน พบว่า ในภาพรวมฐานะของครอบครัวอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระดับมาก ได้แก่ ครอบครัวของข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเงิน สำหรับค่าใช้จ่ายในครอบครัว ($\overline{X}$ = 4.52, S.E. = .03) ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ ครอบครัวต้องการให้ทำงานพิเศษหลังเลิกเรียน ($\overline{X}$ = 3.39, S.E. = .06) ครอบครัวข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องหนี้สินมาก ($\overline{X}$ = 3.18, S.E. = .07)

3.4 ด้านพฤติกรรมทางการเรียน

การศึกษาด้านพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ในภาพรวมพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ ในการปฏิบัติงานข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญ ($\overline{X}$ = 4.56, S.E. = .03) ค่าเฉลี่ยระดับมาก ได้แก่ ขณะเรียนข้าพเจ้าจดบันทึกสิ่งสำคัญ ($\overline{X}$ = 3.59, S.E. = .13) ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ ใบงาน รายงานและการบ้าน ข้าพเจ้าตั้งใจทำด้วยความเรียบร้อยและส่งงานทุกครั้ง ($\overline{X}$ = 3.31, S.E. = .06) ข้าพเจ้าพยายามเรียนด้วยความตั้งใจมากกว่าเรียนแบบท่องจำ ($\overline{X}$ = 3.27, S.E. = .06) ข้าพเจ้าได้นำความรู้จากการเรียนและทักษะในการปฏิบัติหารายได้ระหว่างเรียน ($\overline{X}$ = 3.26, S.E. = .07) ใบงาน รายงานและการบ้าน ข้าพเจ้าตั้งใจทำด้วยความเรียบร้อยและส่งงานทุกครั้ง ($\overline{X}$ = 3.13, S.E. = .06)

3.5 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การศึกษาด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน พบว่า ในภาพรวมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมากเมื่อครูถามในระหว่างเรียนในห้อง ($\overline{X}$ = 4.59, S.E. = .04) ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ ข้าพเจ้าจะขยันเรียนมากขึ้น เมื่อรู้ว่าผลการเรียนต่ำ ($\overline{X}$ = 3.35, S.E. = .74) ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนก่อนครูสอนเสมอ ($\overline{X}$ = 3.25, S.E. = .06) ข้าพเจ้ามีการวางแผนการเรียนเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น และปรับปรุงวิธีการเรียนเสมอ($\overline{X}$ = 3.14, S.E. = .05)

3.6 ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

การศึกษาด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนของนักเรียน พบว่า ในภาพรวมความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนสำคัญมากในการเรียนในสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ($\overline{X}$ = 4.64, S.E. = .03) เมื่อมีปัญหาด้านการเรียน ข้าพเจ้าปรึกษากับเพื่อนได้ ($\overline{X}$ = 4.58, S.E. = .04) ข้าพเจ้าสามารถเข้ากับเพื่อนในห้องเรียน

เดียวกันได้ดี ($\overline{X}$ = 4.55, S.E. = .04) ค่าเฉลี่ยระดับมาก ได้แก่ การที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจ ($\overline{X}$ = 4.27, S.E. = .06) ข้าพเจ้าคบหาเพื่อนโดยไม่สนใจว่าใครเรียนเก่ง ใครเรียนอ่อน หรือมีฐานะทางครอบครัวเป็นอย่างไร ($\overline{X}$ = 4.14, S.E. = .05) ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ เมื่อมีการมอบหมายงานกลุ่ม ข้าพเจ้าและเพื่อน จะช่วยกันทำงานโดยไม่มีการเกี่ยงกัน ($\overline{X}$ = 3.33, S.E. = .06) เพื่อนยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า ($\overline{X}$ = 3.30, S.E. = .06) ข้าพเจ้าได้รับกำลังใจและการช่วยเหลือจากเพื่อนเสมอ ($\overline{X}$ = 3.29, S.E. = .07) ข้าพเจ้าและเพื่อนมักจะทบทวนตำราก่อนสอบด้วยกัน ($\overline{X}$ = 3.24, S.E. = .05) ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ครูมอบหมายตามลำพังมากกว่าทำงานร่วมกับเพื่อน ($\overline{X}$ = 3.18, S.E. = .07)

3.7 ด้านระบบดูแลช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา

การศึกษาด้านระบบดูแลช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา พบว่า ในภาพรวมระบบดูแลช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ ให้คำปรึกษาและติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ($\overline{X}$ = 4.63, S.E. = .03) ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง เมื่อทราบปัญหาและความประพฤติของนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.52, S.E. = .04) ค่าเฉลี่ยระดับมาก ได้แก่ ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของสิ่งเสพติด ($\overline{X}$ = 4.48, S.E. = .04) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบหาเพื่อนและการปรับตัวในกลุ่มเพื่อนและสังคมภายนอก ($\overline{X}$ = 4.12, S.E. = .06) ให้คำแนะนำในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือเข้าสู่ตลาดแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.66, S.E. = .07) ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ ให้คำปรึกษาในเรื่องแผนการเรียนและการเรียนรู้ตลอดหลักสูตร ($\overline{X}$ = 3.43, S.E. = .11) ให้คำแนะนำขั้นตอนการลงทะเบียนและชำระเงินของนักเรียน ($\overline{X}$ = 3.22, S.E. = .06) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชาที่จะค้นคว้า ($\overline{X}$ = 3.03, S.E. = .06) ดูแลและสำรวจเวลาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน ($\overline{X}$ = 2.98, S.E. = .07) ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการฝึกงานกับสถานประกอบการ ($\overline{X}$ = 2.87, S.E. = .07)

3.8 ด้านคุณภาพการสอนของครู

การศึกษาด้านคุณภาพการสอนของครู พบว่า ในภาพรวมด้านคุณภาพการสอนของครูอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระดับมาก ได้แก่ ครูมีความรู้ในรายวิชาที่สอน ($\overline{X}$ = 4.27, S.E. = .05) ครูสำรวจเวลาเรียน การเข้าขั้นเรียนของนักเรียนก่อนเรียนเสมอ ($\overline{X}$ = 3.82, S.E. = .07) ครูบอกวัตถุประสงค์รายวิชาเรียนวิธีการเรียน กิจกรรมและแนวการประเมินผลก่อนที่จะสอนเสมอ ($\overline{X}$ = 3.57, S.E. = .08) ครูแนะนำทั้งในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม ($\overline{X}$ = 3.53, S.E. = .07) ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเสมอ ($\overline{X}$ = 3.46, S.E. = .07) ครูให้แนวทางแก้ไขหรือปรับปรุงกับนักเรียนภายหลังจากการตรวจงานและหลังการทดสอบ ($\overline{X}$ = 3.34, S.E. = .06) ครูมีการเตรียมสื่อการสอน ใบงานและวัสดุฝึกในการเรียน ($\overline{X}$ = 3.30, S.E. = .07) ครูแจ้งผลการเรียนให้นักเรียนรู้เสมอ ($\overline{X}$ = 3.22, S.E. = .07) ครูมีวิธีการสอนและใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย ($\overline{X}$ = 3.07, S.E. = .06) ครูทบทวนเรื่องเดิมก่อนเริ่มสอนเรื่องใหม่เสมอ($\overline{X}$ = 3.02, S.E. = .07)

3.9 ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ห้องเรียน เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์

การศึกษาด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ห้องเรียน เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ พบว่า ในภาพรวมด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ห้องเรียน เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.61 สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระดับมาก ได้แก่มีครูควบคุม ดูแลการปฏิบัติทุกขั้นตอน ($\overline{X}$ = 4.22, S.E. = .06) มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการปฏิบัติงาน อย่างเพียงพอ ($\overline{X}$ = 4.03, S.E. = .06) มีสิ่งอำนวยความสะดวกในตำแหน่งที่เหมาะสม เช่น น้ำดื่ม ห้องน้ำที่สะอาด ($\overline{X}$ = 4.00, S.E. = .06) เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ มีความเพียงพอและใช้งานได้อย่างเหมาะสมสำหรับการฝึกปฏิบัติ ($\overline{X}$ = 3.97, S.E. = .07) มีป้ายนิเทศเตือนเกี่ยวกับอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ($\overline{X}$ = 3.54, S.E. = .07) ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ มีมุมวิชาการที่เหมาะสมภายในโรงฝึกงานเพื่อให้นักเรียนค้นคว้า ($\overline{X}$ = 3.46, S.E. = .06) ขนาดของห้องเรียนที่ใช้เรียนภาคทฤษฎีเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ($\overline{X}$ = 3.40, S.E. = .07) มีข้อบังคับกฎระเบียบของโรงฝึกงานที่ชัดเจน ($\overline{X}$ = 3.28, S.E. = .07) มีการจัดวางเครื่องมือและเครื่องจักรไว้ในที่เหมาะสม และเป็นระเบียบ ($\overline{X}$ = 3.23, S.E. = .06) และ โรงฝึกงานมีสภาพเอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีแสงสว่างที่เพียงพอ มีอากาศถ่ายเทที่ดี ($\overline{X}$ = 3.05, S.E. = .07)

4. อภิปรายผลการวิจัย

4.1 ด้านผลการเรียนก่อนเข้าเรียน หรือคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของผู้วิจัยหลายท่าน ดังนี้ เมธี ธรรมวัฒนา [5] พบว่า พื้นความรู้เดิมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ ธนาศักดิ์ กู้สุจริต [6] พบว่า ความรู้เดิมมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา สำรวน ชินจันทึก [7] พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของ

นักเรียนเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ชัยวัฒน์ แน่นอุดร [8] กล่าวว่า นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานการศึกษาเดิมน้อยจะไม่สามารถถ่ายโยงความรู้เดิมเพื่อเรียนรู้เรื่องใหม่ได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ และผลการวิจัยของ พัชราภรณ์ วรรณพุฒ [9] ก็ให้ผลสอดคล้องกัน คือ ปัจจัยด้านภูมิหลังทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาเลขานุการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.2 ด้านสาขาวิชาที่เรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของผู้วิจัยหลายท่าน ดังนี้ อนันต์ ลัทธิรมย์ [10] พบว่าปัจจัยด้านความถนัด/ความสนใจ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นักเรียนมีระดับการตัดสินใจในด้านความถนัด/ความสนใจ มีความสำคัญเป็นอันดับ 4 จากทั้งหมด 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยที่ข้อต้องการประกอบอาชีพที่ใช้ทักษะและเทคนิคต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีความถนัดและความสนใจในวิชาช่างเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับสติปัญญา และความสามารถ บุคลิกลักษณะเหมาะสมที่จะเรียนสาขาช่างเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีประสบการณ์ตรงในวิชาชีพจากอาชีพของ บิดามารดา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อักษรศิลป์ แก้วมหาวงศ์ [11] พบว่าเหตุผลหรือแรงจูงใจด้านความถนัด/ความสนใจ ที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนสายอาชีพ และพบว่า แรงจูงใจในด้านนี้ ได้แก่ ความต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวของแต่ละบุคคล รองลงมาได้แก่ เหมาะกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย มีความถนัดและความสนใจ เหมาะกับสติปัญญาและความสามารถตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันท์ ประถมวาลย์ [12] ซึ่งพบว่าความสนใจในอาชีพของนักเรียนส่วนมากยึดตัวเองเป็นหลัก กล่าวคือ มีความถนัดและความสนใจในอาชีพนี้เป็นพิเศษ และงานวิจัยของ ลัดดา สุวรรณรัตน์ [13] พบว่า แรงจูงใจในด้านประสบการณ์ ความสนใจและตระหนักในตนเอง มีมากในการที่นักเรียนเลือกเรียนและมั่นใจในการประกอบอาชีพ

4.3 ด้านพฤติกรรมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย ดังนี้ สุวิมล ว่องวานิช อ้างใน เสาวลักษณ์ ยงวานิชกิจ[14]ได้ศึกษาสหสัมพันธ์พหุสูตระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวน์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว พฤติกรรม และทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหากสุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด เพื่อนำมาสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1175 คน ผลการศึกษาพบว่าเมื่อใช้เชาวน์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว พฤติกรรม และทัศนคติในการเรียนเป็นตัวทำนายสหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างตัวทำนายทั้ง 3 ตัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ Diener อ้างใน เสาวลักษณ์ ยงวานิชกิจ [14] ได้ศึกษาความคล้ายคลึงและความแตกต่าง ระหว่างนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จำนวน 138 คน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีพฤติกรรมในการเรียนต่างกันคือ นิสิตที่มีผลผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงมีพฤติกรรมทางเรียนดีกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนต่ำ ส่วน Carter อ้างในดวงใจ ผัดหวัง [15] ที่พบว่า พฤติกรรมหรือนิสัยด้านการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง มีนิสัยในด้านการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแสดงว่านักเรียนยังขาดการปรับตัวด้านนิสัยที่ดี จึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ Whyte อ้างใน เสาวลักษณ์ ยงวานิชกิจ [14] ได้รวบรวมผลการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนวัยรุ่นที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ พบว่าปัญหาที่ปรากฏชัดแจ้งและพบบ่อยคือมีความด้อยสัมฤทธิ์ในการเรียน ขาดกระบวนการในการรับรู้ และมีปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์และสังคม นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำมักจะมีการพัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับต่ำ สอบได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซนไตล์ที่ 10 การเจริญของสมองช้า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ จะด้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงในเรื่องการตัดสินใจ ทักษะการเคลื่อนไหว การมองเห็นภาพความสามารถในการเรียนรู้ภาษาพูดความจำ การลำดับความคิด การโต้งแย้ง การแบ่งความสนใจแรงผลักดัน การแนะนำให้นักเรียนพัฒนามโนธรรมมติแห่งตนเป็นรายบุคคล เป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้นักเรียนเหล่านี้ได้ชดเชยส่วนที่บกพร่อง นักเรียนที่ขาดความสามารถในการเรียนเป็นจำนวนมากที่จะพัฒนาขีดจำกัดของความสามารถให้สูงขึ้นได้ และการเรียนการสอนควรได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเรียนด้วย

4.4 ด้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย ดังนี้ พิมพ์พิร์สุ สียางนอก [16] ที่พบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ นักเรียนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวปกติและในสถานสงเคราะห์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับที่สูงแต่ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อเนก นรสาร [17] วิริยะ จันไทย [18] วิภาดา เกิดพิทักษ์ [19] ลิขิต กาญจนาภรณ์ [20] และ สำรวน ชินจันทึก [21] ที่พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.5 ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย ดังนี้ DeCoster อ้างใน กนกรัตน์ นาคหฤทัย [22] พบว่านักศึกษามีความพอใจในเพื่อร่วมชั้นเรียนสูงย่อมจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพึงพอใจในเพื่อนร่วมชั้นเรียน อีกทั้งการมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาปัญหาต่าง ๆได้ย่อมทำให้อิทธิพลของเพื่อนมีความสำคัญต่อนักศึกษา ขวัญชัย สงวนพงษ์ [23] และ ธนาศักดิ์ กู้สุจริต [6] ที่กล่าวว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง และนักศึกษาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านครอบครัวก็พบว่าขัดแย้งกับผลการศึกษาของผู้วิจัยหลายท่าน กล่าวคือ Wang อ้างใน เมืองแมน สมตน [24] พบว่าปัจจัยทางด้านครอบครัวมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนฮ่องกงและนักเรียนอเมริกัน วรรณี อึ้งสิทธิพูนพร [25] พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ขวัญชัย สงวนพงษ์ [23] พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 McBride และ คณะ อ้างใน เมืองแมน สมตน [24] พบว่าพ่อแม่มีบทบาทสำคัญต่อการศึกษา และฐานะทางครอบครัวมีความสัมพันธ์ในด้านบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีอายุระหว่าง 5-12 ปี สุดา สงเดช [26] พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวระหว่างพ่อแม่ และระหว่างนักเรียนกับพี่น้อง การอบรมเลี้ยงดู และโครงสร้างครอบครัว มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ธนาศักดิ์ กู้สุจริต [6] ก็พบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวและการส่งเสริมการเรียนมีผลโดยอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาช่างยนต์

5. สรุป

จากการศึกษาปัจจัยต่าง ๆที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบบางปัจจัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัย ด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาขาวิชาที่เรียน พฤติกรรมทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างวิทาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ พบว่ามีปัจจัยที่แตกต่างกัน หนึ่งปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ ในกลุ่มเพื่อน จะมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ

เอกสารอ้างอิง

[1] แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554), (2549), กรุงเทพฯ, พี เอ็น เค แอนด์ สกายพริ้นติ้งส์ จำกัด, หน้า 95-96.

[2] สุวรรณี คำมั่น, การพัฒนาคนและสังคมสู่ศตวรรษที่ 21 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11, [Online], Available : http//www.nesdb.go.th, [2012,March 27].

[3] งานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน,(2553),รายงานผลการดำเนินโครงการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2552 เข้าสู่ตลาดแรงงานปี 2553, หน้า 6.

[4] สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), (2550), คู่มือการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกเพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษาด้านการอาชีวศึกษา, หน้า 34.

[5] เมธีธรรมวัฒนา, (2544), ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยี สถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ, วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, หน้า 76-79.

[6] ธนาศักดิ์ กู้สุจริต, (2545), ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรม อาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5, วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, หน้า 12-13,21,23.

[7] สำรวน ชินจันทึก, (2547), การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ขอน แก่น, วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, หน้า 103 -105.

[8] ชัยวัฒน์ แน่นอุดร, (2547), การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า ตามความคิดเห็นของนักเรียนครูและผู้บริหาร : กรณีศึกษาโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค, วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, หน้า 37-40.

[9] พัชราภรณ์ วรรณพุฒ, (2541), ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาเลขานุการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพาณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา, วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, หน้า 64-68.

[10] อนันต์ ลัทธิรมย์, (2550), ปัจจัยที่ส่งเสริมต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคตะวันออก, วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, หน้า 82.

[11] อักษณศิลป์ แก้วมหาวงศ์, (2541), ความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ, วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม.(การบริหาร

อาชีวศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ถ่ายเอกสาร.

[12] สุนันท์ ประถมวาลย์, (2530), ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา, ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. ธุรกิจศึกษา, ชลบุรี, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, อัดสำเนา.

[13] ลัดดา สวรรณรัตน์, (2522), แรงจูงใจในการศึกษาอาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม, ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. ธุรกิจศึกษา,มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บางแสน, อัดสำเนา.

[14] เสาวลักษณ์ ยงวานิชกิจ, (2539), การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประสบความสำเร็จในการเรียนตามโครงการลงทะเบียนเรียนตามเวลาและความสามารถ โรงเรียนนวมินทราชูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า, วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง , หน้า 10, 18, 22-23.

[15] ดวงใจ ผัดหวัง, (2541), ปัจจัยภายในโรงเรียนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสร็ดจวนชยางค์กูลวิทยา อำเภอเมืองลำปาง, วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, หน้า 17.

[16] พิมพ์พิร์สุ สียางนอก, (2539), ปัจจัยทางจิตและสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวปกติ กับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์, วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, หน้า 8, 78-87.

[17] อเนก นรสาร, (2547), ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดที่เกี่ยวกับวิชาชีพช่างไฟฟ้า ความมีวินัยในตนเองแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และเจตนคติต่อวิชาการโปรแกรมควบคุมไฟฟ้ากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการโปรแกรมควบคุมไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, หน้า 41-44,94-98.

[18] วิริยะ จันไทย, (2548), องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท.

[19] วิภาดา เกิดพิทักษ์, (2539), การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสภาพแวดล้อมทางสังคมให้องเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดขอนแก่น (บทคัดย่อ), [Online], Available:http://library.kku.ac.th/abstract/thesis/medu/edp/2539/ [24 กันยายน 2549].

[20] ลิขิต กาญจนาภรณ์, (2537), แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์และสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษาโควตาพิเศษ และนักศึกษาที่สอบผ่านทบวงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยศิลปากร (บทคัดย่อ), [Online], Available : http://www.scc.ac.th/seminar/ex/2729mar45_page2.asp. [22กันยายน 2549].

[21] สำรวน ชินจันทึก, (2547), การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น, วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, หน้า 103-105

[22] กนกรัต นาคหทัย, (2539), สภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษา, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, หน้า 10, 24.

[23] ขวัญชัย สงวนพงษ์, (2546), ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สังกัดกรมอาชีวศึกษา, วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, หน้า 21-23, 71-79.

[24] เมืองแมน สมตน, (2550), ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา,วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, หน้า 19.

[25] วรรณี อึ้งสิทธิพูนพร, (2544), ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหรรมมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, หน้า 2-3, 74-80.

[26] สุดา สงเดช, (2546), การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู โครงสร้างครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย, วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, หน้า 53, 109-119.